

DON.7200.363.2016.MWM

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektrosmażeniom „Prawo do Życia” z siedzibą w Rzeszowie o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją GINB z dnia 28.09.2016 r., znak: DON.7200.363.2016.JDO,

utrzymuję w mocy własną decyzję z dnia 28.09.2016 r., znak: DON.7200.363.2016.JDO.

UZASADNIENIE

GINB decyzją z dnia 28.09.2016 r., znak: DON.7200.363.2016.JDO odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Warmińsko-Mazurskiego WINB z dnia 14.06.2016 r., znak: P.7721.36.2016 08 DZ, utrzymującej w mocy decyzję PINB w Iławie z dnia 10.03.2016 r., znak: PINB-m.IŁ.5140.2.2015.H.K, orzekającą o braku podstaw do wydania dla P4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, obowiązku wykonania określonych czynności lub robót budowlanych na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 290), w celu doprowadzenia do stanu zgodnego z prawem wykonania stacji bazowej telefonii komórkowej na podstawie skutecznego zgłoszenia dokonanego w Starostwie Powiatowym w Iławie z naruszeniem art. 30 ust. 1 Prawa budowlanego, na działce nr 195, przy ul. Sobieskiego 43 w Iławie.

Pismem z dnia 28.09.2016 r., uzupełnionym pismem z dnia 09.10.2016 r. i pismem z dnia 13.10.2016 r. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektrosmażeniom „Prawo do Życia” z siedzibą w Rzeszowie złożyło wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją GINB z dnia 28.09.2016 r.

Po ponownym dokonaniu analizy akt sprawy i rozpatrzeniu wniosku Skarżącego, organ nadzorczy stwierdza, co następuje.

Przede wszystkim należy podkreślić, że decyzja GINB z dnia 28.09.2016 r., znak: DON.7200.363.2016.JDO została wydana w nadzwyczajnym trybie postępowania administracyjnego, jakim jest postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji.

Właściwy organ orzeka o stwierdzeniu nieważności badanej decyzji, tylko wówczas, gdy stwierdzi, że wystąpiła jedna z przesłanek ściśle określonych w art. 156 § 1 Kpa i jednocześnie nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek stwierdzenia nieważności określonych w art. 156 § 2 Kpa.

Dokonując oceny, czy zachodzą przesłanki z art. 156 § 1 Kpa do stwierdzenia nieważności, organ orzekający w tym zakresie bada stan faktyczny, jak i prawny z daty wydania decyzji.

Przedmiotem postępowania toczącego się przed GINB była ocena, pod kątem zaistnienia przesłanek z art. 156 § 1 Kpa, decyzji Warmińsko-Mazurskiego WINB z dnia 14.06.2016 r., utrzymującej w mocy decyzję PINB w Iławie z dnia 10.03.2016 r.

Z akt sprawy wynika, że P4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, pismem z dnia 31.03.2014 r. dokonała w Starostwie Powiatowym w Iławie w dniu 01.04.2014 r.,

skutecznego zgłoszenia zamiaru wykonania stacji bazowej telefonii komórkowej operatora P4, w skład której wejdą: maszt o wysokości 16 m zlokalizowany na dachu budynku, anteny zainstalowane na maszcie i urządzenia sterujące zlokalizowane u podstawy masztu, zlokalizowanej na działce nr 195 przy ul. Sobieskiego 43 w Iławie, określając termin rozpoczęcia robót na dzień 12.05.2014 r.

Pismem z dnia 05.03.2015 r., znak: PINB-BI-m.İ.5140.2.2015.H.K, PINB w Iławie zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wykonania robót budowlanych na podstawie zgłoszenia z naruszeniem art. 30 ust. 1 Prawa budowlanego, polegających na montażu masztu wraz z osprzętem stacji bazowej telefonii komórkowej, usytuowanej na dachu budynku, na działce nr 195, przy ul. Sobieskiego 43 w Iławie, w sposób niezgodny z przepisami ustawy Prawo budowlane, przez PLAY Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Podczas oględzin przeprowadzonych w dniu 05.03.2015 r., stwierdzono, że: *Maszt zamocowany jest na ramie stalowej zakotwiczonej w stropodachu. Maszt o wysokości 16 m z 4 odciągami z lin stalowych. (...) powyższy maszt został zamontowany w październiku 2014 r.*

W aktach sprawy znajduje się dziennik montażu oraz oświadczenie kierownika budowy, z których wynika, że inwestor wykonał przedmiotową stację bazową, zgodnie z projektem oraz dokonany zgłoszeniem.

Następnie decyzją z dnia 10.03.2016 r., PINB w Iławie orzekł o braku podstaw do wydania dla P4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, obowiązku wykonania określonych czynności lub robót budowlanych na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 290), w celu doprowadzenia do stanu zgodnego z prawem wykonania stacji bazowej telefonii komórkowej na podstawie skutecznego zgłoszenia dokonanego w Starostwie Powiatowym w Iławie z naruszeniem art. 30 ust. 1 Prawa budowlanego, na działce nr 195, przy ul. Sobieskiego 43 w Iławie.

Warmińsko-Mazurski WINB decyzją z dnia 14.06.2016 r., utrzymał w mocy ww. decyzję organu powiatowego.

Podstawę prawną decyzji organów terenowych stanowi art. 51 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, zgodnie z którym „(...) właściwy organ w drodze decyzji nakłada obowiązek wykonania określonych czynności lub robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem, określając termin ich wykonania”.

Istotą postępowania unormowanego w art. 51 ustawy Prawo budowlane jest usunięcie powstałych w trakcie realizacji inwestycji nieprawidłowości i doprowadzenie wykonywanych lub już wykonanych (zakończonych) robót do stanu zgodnego z prawem.

Ustalenie, że sporne roboty wykonane zostały na podstawie dokonanego w dniu 01.04.2014 r. zgłoszenia inwestora, wobec którego organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu, a ponadto, że przedmiotowy obiekt jest w odpowiednim stanie technicznym, nie stwarza niebezpieczeństwa dla życia lub mienia, nie narusza ustaleń uchwały Nr XXII/228/12 Rady Miejskiej w Iławie z dnia 11.05.2012 r., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego całego obszaru miasta Iławy (Dz. U. Województwa Warmińsko – Mazurskiego z dnia 21.06.2012 r., poz. 1907) oraz nie narusza przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r., Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.), powoduje, że decyzji Warmińsko-Mazurskiego WINB z dnia 14.06.2016 r. nie można przypisać wady rażącego naruszenia prawa, określonej w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa.

Jedną z podstaw stwierdzenia nieważności jest wydanie decyzji z rażącym naruszeniem prawa. Zagadnienie rażącego naruszenia prawa było wielokrotnie przedmiotem rozważań NSA. Ostatecznie utrwalił się pogląd, że o rażącym naruszeniu prawa decydują

3 przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony oraz racje ekonomiczne lub gospodarcze - skutki, które wywołuje decyzja (zob. wyrok NSA z dnia 09.02.2005 r., sygn. akt: OSK 1134/04). Przy kwalifikowaniu naruszenia prawa do kategorii naruszenia rażącego chodzi nie o sam fakt zachowania się organu niezgodnie z normą prawną, lecz o skutki, których dotkliwości dla strony niczym nie można usprawiedliwiać (zob. wyrok NSA z dnia 02.03.2006 r., sygn. akt: II GSK 398/05).

Analiza akt przedmiotowej sprawy wykazała, że decyzja Warmińsko-Mazurskiego WINB z dnia 14.06.2016 r., znak: P.7721.36.2016 08 DZ, utrzymująca w mocy decyzję PINB w Iławie z dnia 10.03.2016 r., znak: PINB-m.IŁ.5140.2.2015.H.K, nie jest obarczona wadą nieważności z art. 156 § 1 Kpa.

Faktu tego nie zmienia załączona do akt wraz z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy informacja Starostwa Powiatowego w Iławie z dnia 12.10.2016 r., że w dniu 26.04.2016 r. dokonano zgłoszenia eksploatacji instalacji mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko, wytwarzającej pole elektromagnetyczne, dotyczącego stacji bazowej telefonii komórkowej operatora P4 Sp. z o.o. ILA005A przy ul. Jana III Sobieskiego 43 w Iławie.

Pismo to natomiast może świadczyć o istnieniu w sprawie nowej okoliczności faktycznej istniejącej w dniu wydania decyzji organu wojewódzkiego z dnia 14.06.2016 r., znak: P.7721.36.2016 08 DZ.

Postępowanie dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji jest postępowaniem nadzwyczajnym i służy jedynie wyeliminowaniu z obrotu prawnego rozstrzygnięć, które są wprost sprzeczne z przepisami prawa. Taka sytuacja nie wystąpiła w rozpatrywanej sprawie i Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego zobligowany jest do utrzymania w mocy własnej decyzji z dnia 28.09.2016 r., znak: DON.7200.363.2016.JDO.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Może ona zostać zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa.

Otrzymuje (ePuap):

1. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom "Prawo do Życia" z siedzibą w Rzeszowie, ul. Bracka 16A, 44-251 Rybnik

Otrzymuje (za zpo):

1. P4 Sp. z o.o., ul. Taśmowa 7, 02-677 Warszawa

Do wiadomości:

1. Warmińsko-Mazurski WINB, Al. Piłsudskiego 7/9, 10-575 Olsztyn
2. PINB w Iławie, ul. Kościuszki 33A, 14-200 Iława
3. Starostwo Powiatowe w Iławie - Wydział Budownictwa, Architektury i Inwestycji ul. Andersa 2 a, 14-200 Iława
4. DON – wm.
5. a.a.